

บันทึกการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : การทำวิจัย (CoP : Community of Practice)
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัย ครั้งที่ 2
วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

ประเด็นความรู้ข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1
ที่นำไปทดลองใช้ มี 5 ข้อดังนี้

1. การต่อยอดทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างภูมิความรู้บริเวณเขตสุวรรณภูมิ
เกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น เรื่องอาหารท้องถิ่น เพราะว่าพื้นที่ที่ใกล้สุวรรณภูมิ
มันจะถูกเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าที่อื่น ๆ
2. ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง
3. การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงาน
วิจัยได้
4. ทำวิจัย เรื่องที่จำเป็นต้องมีความสุข วิจัยที่จะต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่
กดดัน
5. ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเราเช่น ใช้เขียนตำรา
ทำผลงานวิชาการ ฯลฯ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="124 275 304 360">ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ ทองก้อน</p> <p data-bbox="132 819 296 857">และผู้ร่วมวิจัย</p> <p data-bbox="148 920 280 1003">อ.พรรณศิริ แจ่มอรุณ</p>	<p data-bbox="347 271 1201 456">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่นำข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p data-bbox="347 465 1209 1223">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ กล่าวว่าการจัด KM ในวันนี้เป็นการจัดที่ถูกที่ ถูกทาง คือ มันเชื่อมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เชื่อมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ทางน้ำบริเวณสี่พระยะจรเข้ชั้นน้อย ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ และ อ.พรรณศิริ ทำเรื่องคลองต่าง ๆ ซึ่งจุดเริ่มต้นเริ่มจากความอยากรู้อยากเห็นของผู้วิจัยเอง คือผู้วิจัยมีความสนใจและอยากรู้อยากเห็นว่า ชื่อคลองทั้งหลายมีที่มาอย่างไร และตัวเองแค่อยากรู้แต่ประสบการณ์ตรงไม่มี คือ ประสบการณ์ตรงคือเรียนมาทางด้านศึกษาศาสตร์ และวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีการเรียนเกี่ยวกับทฤษฎีวิจัยเชิงคุณภาพเป็นอย่างไร แต่จะไม่เหมือนกับคนที่เรียนมาทางมนุษยวิทยาอย่าง อ.พรรณศิริ ซึ่งท่านเรียนมาทางด้านมนุษยวิทยา แต่เป็นดุริยางควิทยา ประกอบกับมี รศ.แสงอรุณ เรียนประวัติศาสตร์จากคำบอกเล่า เราก็คิดว่าเราน่าจะใช้ความอยากรู้อยากเห็นบวกกับความมีความรู้จากน้องเขามาผนวกกัน เลยคิดว่า เราอยู่บางพลีน่าจะตอบคำถามได้ทุกมิติของบางพลี แต่มิติที่เราถนัดคือมิติทางวัฒนธรรม เราจึงเริ่มจากความสนใจของเรา ว่าคลองทั้งหลายมีที่มาจากชื่ออะไร เราก็เลยมาชวนทีมงานวิจัย</p> <p data-bbox="347 1279 1209 1895">ในส่วนตัวผมเอง วิจัยเรื่องนี้ไม่ได้มีผลต่อการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอะไรทั้งสิ้น เพราะว่าไม่ได้ ผศ. สาขานี้ การจะทำรศ.ต่อไปมันต้องเป็น สาขาเดียวกัน แต่มองไปถึงว่าอยากรู้ และมีความรู้สึกว่ามีมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ควรจะเป็นแหล่งข้อมูลทางด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่นหรือหัวเฉียวฯ ควรเป็นข้อมูลประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของอำเภอบางพลีจึงเริ่มทำงานวิจัยขึ้นนี้ หากอ.จระเข้สร้างแหล่งท่องเที่ยวได้สำเร็จ เราจะทำร่วมกันได้แน่นอนโดยจะใส่ตำนานลงไป จะบอกเล่าว่าคลองนี้มีที่มาอย่างไร ซึ่งตอนนี้เราเล่าได้หมดของบางพลี แต่ส่วนที่เรากำลังทำอยู่คืออำเภอบางเสาธง ประกอบด้วย 3 ตำบลคือ ศิระชะระเข้ชั้นน้อย ศิระชะระเข้ใหญ่ และบางเสาธง แต่ทั้งหมดทั้งปวงจะไม่สำเร็จเลยถ้าเราไม่ได้ อ.ดร.รงค์ชัย ท่านช่วยพวกเรามาก ๆ เวลาเราลงพื้นที่เราต้องเป็นคนใน เราถึงจะประสบความสำเร็จทางด้านวิจัยเชิงคุณภาพ อันนี้คือจุดเริ่มต้นของการทำวิจัย</p>	<p data-bbox="1273 271 1469 360">ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <p data-bbox="1257 472 1501 651">ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p data-bbox="1257 707 1501 943">การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p data-bbox="1257 1010 1501 1234">ทำวิจัย เรื่องที่ทำต้องมีความสุข วิจัยที่จะทำต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p> <p data-bbox="1257 1301 1501 1480">ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเรา เช่น ใช้เขียนตำราทำผลงานวิชาการ ฯ</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ เล่าว่า อย่างที่ไปศึกษาที่บางกระเจ้า กระจ่างพอ อ.จะรู้ว่าตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ไม่ใช่ตลาดมาแต่เดิม แต่ทุกอย่างเป็นการสร้างสรรค์มันขึ้นมาทั้งนั้น ในขณะที่ถิ่นแถบนี้มันมีตลาดดั้งเดิมอยู่ มันมีตำนาน มันมีเรื่องราว ซึ่ง อ.ดร.ธงชัย จะเป็นผู้ที่บอกได้ดี ผมมองอย่างนี้เลยว่า คณะเราต้องจับให้ถูกทาง และจับเรื่องที่เราจับกันอยู่ แต่ทำในทุกแง่มุมทุกมิติ ลงพื้นที่ตรงนี้และตอบคำถามให้ได้ ในแง่มานุษยวิทยา มนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ของพื้นที่ตำบลที่อยู่แถบนี้ เราต้องยึดหัวหาด เหมือนกับตลาดน้ำบางพลี เราถูกตลาดกระบังยึดหัวหาดไปแล้วในการศึกษาเกี่ยวกับเชิงสถาปัตยกรรม ออกมาเป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ที่ตลาดบางพลี เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นบทเรียนบทหนึ่งว่าเราน่าจะทำตรงนี้ อีกอย่างหนึ่ง ตอนนี่คณบดีคณะศิลปศาสตร์ของเราตอนนี้ท่านก็รักวิชาการ ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมเพราะฉะนั้นอะไรที่ไปกันได้ก็หลายเรื่องราว ไม่ว่าจะเป็นสาขาภาษาไทย ปรัชญา ศาสนาจะลงไปในพื้นที่ตรงนี้น่าทำมาก ๆ คือพร้อมที่จะบอกได้เลยว่าคนนี่พร้อมที่จะเอาไปทำอะไร สาขานี้จะเอาไปทำอะไร ยกตัวอย่างบรรณารักษศาสตร์ผมอยากจะไปจัดหมวดหมู่ พิพิธภัณฑ์วัดบัวโรยจะจัดหมวดหมู่ตามหลักบรรณารักษศาสตร์ผมช่วยพิพิธภัณฑ์วัดบัวโรยได้เลย ผมมองว่าถ้าทำเป็นแหล่งท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยวจะทำหลักสูตรอบรมมัคคุเทศก์น้อยเพื่อแหล่งท่องเที่ยวให้กับโรงเรียนในแถบนี้โดยผมจะเป็นผู้ให้เรื่องราวของคลอง สาขาภาษาอังกฤษทำการฝึกอบรมเด็กโดยใช้ภาษาอังกฤษ ชุมชนก็ได้ จะเอาเด็กสหกิจศึกษาภาษาอังกฤษมาทำเป็น Brochure การท่องเที่ยวฝึกอะไรก็ได้ นำเที่ยวก็ได้ ถ้าเราทำมันไม่ได้กับชุมชน แต่ถ้าเรารับสมัครเด็กนักเรียน โรงเรียนวัดหัวคู้ โรงเรียนคลองมอญ หรือโรงเรียนอื่นๆ ที่มีความสามารถ โดยอาจารย์จัดหลักสูตรฝึกอบรม โดยเขียนหลักสูตรเป็น Packet ถ้าจะฝึกอบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยเป็นภาษาอังกฤษอะไรบ้าง และอาจารย์ก็ Pre-test Post-test และวัดผลตอนหลัง จากนั้นอาจารย์ก็ลงไปชุมชน อันนี้ก็สามารขอทำวิจัยได้</p> <p>ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ กล่าวว่า ไม่ว่าจะสาขาปรัชญาศาสนา ก็มีแหล่งความรู้ที่วัดบัวโรย คือ มีพระรูปหนึ่ง ชื่อ พระมหาชาลิต เป็นผู้ที่มีความรู้ สนใจในเรื่องข้าว ท่านจะมีพันธุ์เมล็ดข้าวทุกพันธุ์ นอกจากนี้ยังทำศาลาวัด ศาลาการเปรียญโดยชั้นบนเป็นเรื่องเกี่ยวกับตำรายา คัมภีร์ใบลาน ซึ่งสาขาภาษาไทยก็สามารถไปทำได้ รวมทั้งเครื่องถ้วยกระเบื้องจีน เรือ และมีอีกมากมาย ถ้าเราจะช่วยตรงนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวจริง ๆ เราทำได้ สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ทำได้ คณะศิลปศาสตร์ทำได้ทุกมิติ เช่น การสืบค้นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงสมัยใหม่ เราจะพัฒนาสิ่งที่มีอยู่จะอย่างไร</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <p>ประเด็นเรื่องของการวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p>การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p>ทำวิจัย เรื่องที่ทำ ต้องมีความสุข วิจัยที่จะทำ ต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>แต่อยากหาผู้ร่วมอุดมการณ์ คือตัวเองทำก็คือเกิดจากความอยากทำ แต่ว่าต้นน้ำให้สำเร็จไปแล้วหนึ่งเรื่องกำลังต้นอีกเรื่องหนึ่ง และกำลังต้นให้เป็น ผศ.อีก เพราะมันเป็นทางเขาไม่ใช่ทางเรา แต่สิ่งที่เราได้มันคุ้มค่ามาก ยกตัวอย่าง อ.รัชนิพร เรียนวิจัยเชิงคุณภาพ เราเรียนอะไรหลาย ๆ อย่าง แต่เราไม่เคยลงพื้นที่เลย เราไม่เคยไปสัมภาษณ์จริง เราไม่รู้ว่าการบวนการทำอย่างไร เสร็จแล้วเราได้ข้อมูลมา เราจะมาวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลอย่างไรที่มันไม่ใช่เชิงปริมาณ แต่ตอนนี้ เราก็มองว่าเป็นอย่างไร ตอนนี้เราเรียนรู้จากการกระทำแต่ผลพลอยได้ของผมนั้นมีมากกว่านั้น ตัวเองเป็นที่ที่อยากจุดประกายให้กับตัวเองว่า ถ้าเขียนเรื่องราวใดพอจะมีคนรับลงบ้างไหม เนื่องจากงานวิจัยคนจะไม่ค่อยอ่าน ต้องเขียนเรื่องชาวบ้าน เพราะฉะนั้นก็เลยมองนิตยสารชาวบ้าน ก็คือคู่สร้างคู่สม เป็นนิตยสารที่ขายดีที่สุดในประเทศไทย และอยู่ตามร้านทำผมทุกร้าน แต่จะเขียนอย่างไรให้คนเข้าใจ ก็เลยเอาเรื่องที่ตัวเองเขียนไปลงอยู่หลายฉบับ คือ “ขวดไม่หนูไม่ใช่พ่อของปู่แล้วมันคืออะไร” องค์ความรู้ตรงนี้ถ้าเราเก็บเป็นหมวดหมู่จริง ๆ ก็จะเป็นแหล่งข้อมูลท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นซึ่งมีอีกหลายเรื่องราว แต่เรื่องนี้ได้ความรู้มาจากการเก็บข้อมูล และได้ความรู้จากที่ อ.ดร.รงค์ชัย พาไปหาข้อมูล สรุปแล้วขวดคือลำลานที่ขุดขึ้นเพื่อลำเรียงผลผลิตทางการเกษตรออกมาสู่คลองหลัก อยากฝากคณะกรรมการว่า อยากให้จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในลักษณะแบบนี้โดยรวบรวมนักวิชาการที่ทำงานวิจัยมาหลาย ๆ เรื่อง แล้วก็จัดเวทีขึ้นมาซึ่งเป็นประโยชน์มาก ยกตัวอย่างเช่น วัดหัวคู้ๆ ทำร้านค้าคล้าย ๆ ตลาด ซึ่งที่ตรงนั้นมีทั้งจุดขาย ไม่ว่าจะเป็นหลวงพ่อบุญเหลือ เป็นคุ่มน้ำ มีหนองงูเห่า มีสมเด็จพระเจ้าตาก และอื่นอีกมากมายแต่ก็ไม่ Boom ถ้ามองว่าบางน้ำฝั่งมีอะไร จริงๆ แล้วไม่มีอะไรเสกสรรขึ้นมาทั้งนั้นแต่การบริหารจัดการดี ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการเมืองท้องถิ่น ต้องให้นักการเมืองลงมาเล่นหรือบริหารจัดการเอง นอกจากนี้ยังมองไปถึงไฟล์บิ้น ที่ต้องรอนาน ๆ น่าจะมีทัวร์พามาเที่ยวแถวนี้เพื่อฆ่าเวลาระหว่างรอไฟล์</p> <p>ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ กล่าวว่า การที่เราจะไปชักชวนใครจริงมันต้องไปด้วยกัน คือ การทำงานวิจัยเป็นทีม ถ้าใครไม่รักกันจริงทำเสร็จทะเลากัน เพราะว่าคนเรียนระดับนี้มีความเป็นตัวของตัวเอง แต่สิ่งสำคัญหนึ่งก็คือ ต้องมีใจที่จะเปิดรับซึ่งกันและกัน และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เปิดใจให้กัน อยากรู้ อยากเห็น อยากทำ ไม่ใช่บังคับให้เขาทำจะไม่เกิดประโยชน์ ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ กล่าวว่า ทูนาทางวัฒนธรรมค่อนข้างเยอะเพราะเวลาไปถามเรื่องคลอง ไม่ใช่ได้แต่เรื่องคลอง มันได้วิถี วัฒนธรรม เพราะชื่อเรื่องของเราเป็นคติชน “การศึกษาเชิงคติชนวิทยา” มีประเพณีที่อื่นเขาไม่มีก็มีมากและน่าสนใจอย่างหนึ่งและเป็นการผูกมิตรจิตมิตรใจ</p>	<p>ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p>การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p>ทำวิจัย เรื่องที่ทำต้องมีความสุข วิจัยที่จะต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>วิธีการสร้างงานวิจัยคืออะไร ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ กล่าวว่า ถ้าตามหลักวิชาต้องเกิดจากว่า คำถามก็คือ งานวิจัยคืออะไร อะไรคือปัญหา เราอยากรู้อะไร เอาความสนใจใคร่รู้ที่ตัวเองอยากรู้บวกกับศาสตร์ที่ตัวเองมีรู้นั้นคือเพื่อจะดูว่าตัวเองมีความเป็นไปได้ไหม อย่างผมมีความสนใจอยากรู้ แต่ขาดประสบการณ์ทางการวิจัยลงสนามก็ไปหาทีมไปจับมือ ไปขอ สร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง พร้อมกับความกล้า และจะนำมาสู่การขอตำแหน่งทางวิชาการต่อไป เรื่อยามองว่ามันเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ เราควรจะมีของไปฝากผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเสน่ห์</p> <p>ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ กล่าวว่า ประสบการณ์ครั้งแรกในการทำงานวิจัยของเรา เราก็หวังพึ่งหน่วยงานราชการ แต่เราก็พบว่าหน่วยงานราชการไม่ค่อยให้ความร่วมมือถ้าเราไม่ได้เป็นคนใน ภาษาวิจัยก็คือ ต้องเข้าไปเป็นพวกประมาณนั้น เราก็ใช้วิธีหาจากคนรู้จักและโยงไปเรื่อย ๆ บอกต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อไปหาข้อมูลหรือหาเรื่องราวต่าง ๆ ถ้าเราทำวิจัยเชิงคุณภาพ เราควรมีของไปฝากผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นเสน่ห์</p> <p>อ.พรณศิริ กล่าวว่า ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ เป็นผู้จุดประกาย เนื่องจากว่าเป็นคนพื้นที่ด้วย ด้วยความอยากรู้อยากเห็น พุดง่าย ๆ ก็คือสนองความต้องการของตัวเอง แต่ถ้าพูดถึงประโยชน์ที่ได้จริง ๆ ก็ไม่ได้ลงที่ ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ กลับมาลงที่ อ.พรณศิริ แต่เราคุยกันแล้วเราจูนกันได้ เราเลยคิดว่า ในเมื่อมหาวิทยาลัยของเราตั้งอยู่ตรงนี้ เราควรจะมีอะไรที่อยู่ในบ้านเรา เราจะได้ตอบคำถามคนอื่นได้ด้วย และก็ได้ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยของเราด้วย สอดคล้องกันหลายอย่าง ก็เลยมาทำวิจัยเรื่องคลองในอำเภอบางพลี</p> <p>วิจัยเรื่องนี้เรามีจุดประสงค์ก็คือ ที่มาของชื่อคลอง ที่มีอดีตมีอะไรบ้าง และปัจจุบันนี้ยังมีอยู่หรือป่าว มีที่มาที่ตั้งชื่อมาจากอะไรอะไรเป็นปัจจัยเหตุ พอเราค้นลงไปแล้วได้พบว่านอกจากชื่อคลองแล้ว มันบ่งบอกถึง สภาพด้วย ชื่อคลองมันสะท้อนถึงสภาพ สะท้อนถึงคนที่อยู่ สะท้อนถึงทุกแง่มุม เศรษฐกิจ สังคม ประวัติศาสตร์ หรือแม้แต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเหมือนกับนิยายเรื่องหนึ่งเลยในแต่ละคลอง เราก็ได้ข้อมูลจากตรงนั้นมาทำให้เห็นสภาพที่ย้อนอดีตกลับไปหลาย 10 ปี ที่แล้วว่า มันเป็นลักษณะที่เราคาดไม่ถึงเลยว่า ที่เขาเรียนกันว่า เหมือนอยู่ข้าวอยู่น้ำ เป็นเมืองของคลองมันเป็นอย่างไร หรือแม้แต่คำพูดเล็ก ๆ น้อย ๆ ของบางคนที่เขาให้ข้อมูลมา มันทำให้เรานึกถึงภาพที่เราไม่มีวันจะได้เห็นอีกในปัจจุบันนี้</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <p>ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p>การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p>ทำวิจัย เรื่องที่ทำต้องมีความสุข วิจัยที่จะทำต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p> <p>ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเรา เช่น ใช้เขียนตำรา ทำผลงานวิชาการ ฯ</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ก็เลยคิดว่านี่น่าจะเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของการทำวิจัยในเชิงมนุษย์ๆ ที่มันจะหายากจากวิจัยชนิดอื่น อันนี้คือเสน่ห์ซึ่งมันจะไปสอดคล้องกับเรื่องของการท่องเที่ยวเกี่ยวกับของ อ.จิระชัยด้วย เพราะการที่ลงในเรื่องของการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นในแง่ของวัฒนธรรมอะไรก็ตามเราก็มองเห็นว่า เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเกร็ดย่อย เรื่องเล่า ตำนาน หรือเรื่องของอะไรที่คาดไม่ถึงเนี่ยมันจะทำให้พื้นที่นั้นมีความน่าสนใจ มันต้องมีจุดเด่นของมัน คิดว่าน่าจะช่วยกันได้</p>	

วาทะเด็ด

ในเมื่อมหาวิทยาลัยของเราตั้งอยู่ตรงนี้ เราควรจะรู้อะไรที่อยู่ในบ้านเรา เราจะได้ตอบคำถามคนอื่นได้ด้วย และก็ได้ประโยชน์กับมหาวิทยาลัยของเราด้วย สอดคล้องกันหลายอย่าง ก็เลยมาทำวิจัยเรื่องคลองในอำเภอบางพลี

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="172 389 300 472">อ.จิระชัย หมื่นนฤทธิ</p> 	<p data-bbox="384 389 1214 577">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p data-bbox="379 629 1219 958">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 อ.จิระชัย กล่าวว่า ตอนนี้ อบต.บางโหลงกำลังทำแล้ว โดยปรับเป็นศูนย์การเรียนรู้ของที่ ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ กล่าวเมื่อสักครู่เขาเพิ่มเปิดศูนย์ ไปเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ แต่ตอนนี้ยังไม่มีใครรับดำเนินการ แต่คณะเรารับเข้ามาจะเทรนนิ่ง ฝึกอบรมโดยอ.ดร.พันธ์ุ ไปร่วมประชุมมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์แต่ยังไม่มี การดำเนินงานใด ๆ เพราะว่าอยู่ในข้อตกลงระหว่างเรากับอบต.บางโหลง เขาจะทำเป็นศูนย์แหล่งเรียนรู้ของที่ ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ กล่าวไปแล้ว</p> <p data-bbox="379 1010 1219 1541">อ.จิระชัย กล่าวว่า เส้นทางตอนนี้ลูกค้าหลักไม่ใช่ชาวจีน ด้วยพฤติกรรมหลักการเที่ยวแบบนี้จีนไม่ชอบ รูปแบบที่เราดีไซน์ดีต้องเป็น ยุโรป ญี่ปุ่น ต้องเป็นตลาดความต้องการ ชาวต่างชาติชอบไปตลาดเก่า คือ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เพราะฉะนั้นมุมมองของการเกิดแหล่งท่องเที่ยวในงานวิจัยของผมนั้นจะได้มาจาก ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ เรื่องของผมนั้นมองเป็นอบต. เพราะคงยึดโครงเดิมและปรับในเรื่องของสถานที่ หมายความว่า ตอนนี้กำลังจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เส้นทางทางน้ำ เบื้องต้นยังไม่ออกจากศิระจะระเข้ชั้นน้อย ต่อไปเป็นเส้นทางทางบก คือ เส้นทางจักรยาน ซึ่งให้ความแน่ชัดของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ของศิระจะระเข้ชั้นน้อยให้ชัดเจนก่อน เพื่อให้เกิดระบบการท่องเที่ยวทั้งรูปแบบเต็มกลไก ตอนนี้กำลังหาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มันครบ</p> <p data-bbox="379 1592 1219 1877">เมื่อเราทำประชาสัมพันธ์ทางการตลาด แสดงว่าทุกอย่างสมบูรณ์แบบ แสดงว่าของนั้นพร้อมที่จะขาย แต่ตอนนี้งานของผมนั้นยังไม่พร้อมขาย กำลังหาทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางการท่องเที่ยว ทุนทางทรัพยากร ถ้าถามต่อไปก็คือ ผมต้องทำให้ครบกระบวนการ และทำการตลาดการท่องเที่ยว จะทำอย่างไรให้เขามาดำเนินการกระบวนการของเราให้สมบูรณ์แบบได้</p>	<p data-bbox="1267 389 1458 472">ประเด็นความรู้ที่ ทดลองแล้วได้ผล</p> <p data-bbox="1267 584 1490 770">— ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p data-bbox="1267 831 1490 1061">— การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p data-bbox="1267 1122 1490 1352">— ทำวิจัย เรื่องที่ทำต้องมี ความสุขวิจัยที่จะทำต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p> <p data-bbox="1267 1458 1490 1688">— ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเราเช่น ใช้เขียนตำรา ทำผลงานวิชาการ ฯ</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>อ.จิระชัย กล่าวว่า งานวิจัยที่ผมทำเกี่ยวข้องกับอ.ศาริณี ตรงที่ว่า อ.ศาริณี ทำเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ในบริเวณบางน้ำผึ้ง บางกระเจ้า แต่ส่วนผมทำเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ทางน้ำ ในบริเวณสี่ระชะชะระเข้้น้อย เหตุผล ก็คือ มันเชื่อมต่อกันตรงที่ว่า อ.ศาริณี เล่าให้ผมฟังว่า เขาได้ทำงานวิจัยเรื่องนี้ได้ประมาณเกือบปี จากนั้นผมจึงได้ไปดูว่าบริเวณนั้นมันเกิดอะไรขึ้น มีโมเดลแบบไหน โดยจะเห็นว่า มีเส้นทางจักรยาน การเที่ยวรอบ ๆ บริเวณนั้นโดยใช้จักรยาน ผมก็เลยมองว่าเราน่าจะทำอะไรใกล้ ๆ สถานที่ของเราที่เป็นเส้นทาง ก็เลยเริ่มกระบวนการวิจัยโดยมีการพูดคุยกับ อ.จิตติณชูลี ซึ่งเราจะทำวิจัยร่วมกัน ก็เลยไปปรึกษาคนพื้นที่ที่ใกล้ตัวสุด คือ อ.ดร.รงค์ชัย โดยท่านให้ข้อมูลเบื้องต้นว่า แถวนี่เมื่อก่อนใช้วิถีชีวิตทางเรือทางคลอง ก็เลยเกิดแนวคิดในการทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเส้นทางที่เป็นการท่องเที่ยวทางน้ำ</p> <p>การแลกเปลี่ยนความรู้ของผมจะเป็นในลักษณะการพูดคุยกันเพื่อหาข้อมูล หรือเจอปัญหาใด ๆ จะนำมาเล่าสู่กันฟัง จะคุยกันในมุมของวงการท่องเที่ยว ว่าที่นี่สามารถขี่จักรยานได้ แต่ปัญหาคือ เส้นทางไม่มีป้ายบอกทาง ผมเลยลองไปบริเวณนั้น จึงได้เห็นปัญหาจริงว่า เรามีแหล่งท่องเที่ยวแต่ไม่มีการจัดเส้นทางที่ชัดเจน อย่างงานของผม คือ มีคลองจริงแต่ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อการท่องเที่ยว แต่ออกแบบมาเพื่อการดำรงชีวิต ฉะนั้นเราก็ไปสำรวจบริเวณที่เป็นกระเพาะหมู ตรงบางกระเจ้า</p> <p>อ.จิระชัย กล่าวว่า แรงจูงใจของผม คือ กระบวนการง่าย ๆ จะเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพก็ได้แล้วแต่ความถนัด อย่างมองค่าน้ำหนัก ควรเริ่มจากกระบวนการ ที่ง่าย ๆ ซึ่งงานวิจัยแตกต่างจากแบบสอบถามตรงที่ว่ามันเป็นขั้นตอนและเชื่อถือได้เราแค่ปรับแบบสอบถามให้ดูมีขั้นมีตอน เชื่อถือได้ และคำตอบที่ได้มาเราไม่ได้คิดเองแต่เป็นสิ่งที่มาจากการวิจัย อีกเรื่องหนึ่งที่นอกเหนือจากชื่อและความสนใจต่าง ๆ อีกเรื่องหนึ่งที่นักวิจัยหน้าใหม่กลัวก็คือ กระบวนการและระบบวิธีวิจัย งานวิจัยของผมมี 2 อย่าง เป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างง่าย ทำแค่สำรวจธรรมดาว่า มีคลองกี่คลอง มีกี่ที่ เราทำได้ไหม และถามทางอบต. นักท่องเที่ยวและท้องถิ่นว่าเราจะทำแบบนี้ได้หรือไม่ โดยผมมีกระบวนการอย่างง่ายเป็นแรงจูงใจในการทำวิจัย</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <p>การต่อยอดทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างภูมิความรู้บริเวณเขตสุวรรณภูมิ</p> <p>ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง</p> <p>การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้</p> <p>ทำวิจัย เรื่องที่ทำต้องมีความสุข วิจัยที่จะทำต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน</p> <p>ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเราเช่น ใช้เขียนตำรา ทำผลงานวิชาการ ฯ</p>

วาทะเด็ด

แรงจูงใจในการทำวิจัยของผม คือ กระบวนการง่าย ๆ จะเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพก็ได้แล้วแต่ความถนัด
 อย่างมองค่าน้ำหนัก ควรเริ่มจากกระบวนการ ที่ง่าย ๆ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="118 192 311 280">อ.ศาริณี ตั้งอุทัย สุข</p> 	<p data-bbox="343 192 1224 369">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่นำข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p data-bbox="343 383 1224 1093">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 อ.ศาริณี กล่าว ว่า เมื่อ 3 ปีที่แล้วได้รับการเชิญชวนและสนับสนุนจาก ผศ.คณพศ ว่ามีจดหมายจากหน่วยงานฉบับหนึ่งเกี่ยวข้องกับหัวข้อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ โดย ผศ.คณพศ ได้เชิญชวนว่าลองนำไปทำไหม และเมื่อได้รับข้อมูลก็เกิดความสนใจเพราะตรงกับศาสตร์ที่ทำงานอยู่ รวมถึงรู้สึกว่าจะอยากจะทำ ทบทวน อยากได้ลองทำวิจัยอีกฉบับ หลังจากสำเร็จการศึกษา มา ถือว่าเป็นโอกาสที่ได้ทบทวนความรู้และได้เริ่มต้นในเรื่องของการทำวิจัย ผศ.คณพศ จะเป็นผู้จุดประกายให้กับเพื่อนร่วมงานในการทำวิจัย และยังเป็นทีปรึกษาในเรื่องของการส่วนตัวอย่าง การเก็บข้อมูล ระหว่างที่จัดทำ อ.ศาริณี กล่าวว่า ตอนนี่เรื่องที่ทำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่สิ่งที่ทำต่อยอดได้จะเป็นในเชิงของการตลาดเพราะว่าในเมื่อเราสำรวจความพร้อมแล้วว่าพื้นที่นี้มีความพร้อมในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ต่อไปจะทำอย่างไรให้คนรู้จัก และมาท่องเที่ยวที่นี่ หรือเรื่องต่อไปที่อาจจะทำได้ก็จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมว่าในพื้นที่สามารถเพิ่มเติมกิจกรรมนั้นหนากการอะไรได้บ้าง เพื่อดึงดูดความสนใจ</p> <p data-bbox="343 1106 1224 1865">อ.ศาริณี กล่าวว่า แรงจูงใจที่ทำวิจัยก็คือ อยากจะพัฒนาตัวเองในเรื่องงานวิจัย พัฒนาวิชาชีพของเรา แต่สิ่งที่ได้จากการลงพื้นที่ทำงานวิจัยนอกเหนือจากองค์ความรู้แล้ว เราก็ได้รับเรื่องของความรู้ทั่วไป ความรู้รอบตัว เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ รวมถึงในเรื่องของการจัดสรร การแบ่งเวลาต่าง ๆ เช่น งานวิจัยที่ทำอยู่จะเป็นกึ่งเชิงปริมาณด้วยโดยจะเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจากนครเขื่อนขันธ์ ที่บางกระเจ้า รวมถึงกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งจะเป็นกลุ่มผู้ใหญ่บ้าน อบต. ซึ่งการที่เราจะไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มนี้เราก็ต้องมีการนัดหมาย ไปพบในเวลาทำการ เราต้องจัดสรรเวลาของตัวเอง ซึ่งตรงนี้จะใช่อุปสรรคอย่างหนึ่ง ทำให้เราเก็บข้อมูลได้เพียงแค่ 2-3 รายในหนึ่งเดือน ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ถ้าเป็นเชิงปริมาณ เราต้องไปสำรวจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวว่าเขาจะมากันจำนวนเยอะๆ ในช่วงเวลาไหน ซึ่งจะใช้เวลาพอสมควรในการสังเกตพฤติกรรม อ.ศาริณี กล่าวว่า การไปเก็บข้อมูลจากหน่วยงานราชการจะต้องทำเป็นหนังสือขออนุญาต พนักงานส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนในท้องถิ่นเมื่อเข้าไปบ่อย ๆ ก็จะคุ้นเคยกับเรา มีอะไรเขาก็จะบอกเรา ได้รับการเอื้อเฟื้อเป็นอย่างดี</p>	<p data-bbox="1278 192 1485 280">ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="1246 338 1501 533">- การต่อยอดทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างภูมิความรู้บริเวณเขตสุวรรณภูมิ <li data-bbox="1246 591 1501 763">- ประเด็นเรื่องของงานวิจัยสามารถมาจากวิชาชีพของตนเอง <li data-bbox="1246 822 1501 1061">- การอภิปราย ตั้งประเด็นคุยเรื่องงานวิจัยก็สามารถเป็นที่มาของการทำงานวิจัยได้ <li data-bbox="1246 1120 1501 1359">- ทำวิจัย เรื่องที่ทำ ต้องมีความสุข วิจัยที่จะทำต้องเป็นเรื่องที่ทำแล้วรู้สึกว่าจะไม่กดดัน <li data-bbox="1246 1417 1501 1680">- ทำวิจัยแล้วต้องมีผลกับอนาคตของเราเช่น ใช้เขียนตำรา ทำผลงานวิชาการ ฯ
<p data-bbox="746 1877 863 1910">วาทะเด็ด</p> <p data-bbox="118 1924 1497 2056">แรงจูงใจที่ทำวิจัยก็คือ อยากจะพัฒนาตัวเองในเรื่องงานวิจัย พัฒนาวิชาชีพของเรา แต่สิ่งที่ได้จากการลงพื้นที่ทำงานวิจัยนอกเหนือจากองค์ความรู้แล้ว เราก็ได้รับเรื่องของความรู้ทั่วไป ความรู้รอบตัว เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ รวมถึงในเรื่องของการจัดสรรการแบ่งเวลา</p>		

ภาพกิจกรรมการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัย ครั้งที่ 2
วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
 กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP : Community of Practice)
 กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัย ครั้งที่ 2

วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

ที่	ชื่อ-นามสกุล
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิก สุนทรธัย
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อารีลักษณ์ หาญมนตรี
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล
4	รองศาสตราจารย์ แสงอรุณ กนกพงษ์ชัย
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ชูเดช
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชนีพร ศรีรักษา
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพงษ์ ทองก้อน
8	อาจารย์พรพรรณศิริ แจ่มอรุณ
9	อาจารย์จิตติณัฐลี บุญช่วย
10	อาจารย์จิระชัย หมื่นนฤทธิ
11	อ.อรรถสิทธิ์ สุนาโท
12	อาจารย์ ดร. ธงชัย หงษ์จร
13	อาจารย์นัฐธิยา บุญอาพัทธ์เจริญ
14	อาจารย์บุญช่วย สนั่น
15	อาจารย์สุภาพร กวินนาคิน
16	อาจารย์สุดารัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล
17	อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร
18	อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข
19	อาจารย์วชิรา เจริญจิตร

รายชื่อคณะกรรมการเครือข่ายการจัดการความรู้ภายในและภายนอกคณะศิลปศาสตร์
 กิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (CoP : Community of Practice)
 กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การสร้างงานวิจัย ครั้งที่ 2
 วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

คุณเอื้อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิก สุนทรธัย คณบดีคณะศิลปศาสตร์	
คุณอำนวย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล	
คุณประสาน	อาจารย์ศุขญา สนสี	
คุณกิจ	ผศ.ดร.วุฒิพงษ์ ทองก้อน อ.พรรณศิริ แจ่มอรุณ อ.จิระชัย หมั่นนฤทธิ อ.ศาริณี ตั้งอุทัยสุข	
คุณลิขิต	อาจารย์สุภาพร กวินวศิน อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข อาจารย์สุดารัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล	
การจัดการทั่วไป	อาจารย์นัฐธิดา บุญอาพัทธ์เจริญ	
เลขาโครงการฯ (KM)	อาจารย์วชิรา เจริญจิตร	
ผู้ร่วมสกัดความรู้	— ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีลักษณ์ หาญมนตรี — ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล — อาจารย์สุดารัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล — อาจารย์นัฐธิดา บุญอาพัทธ์เจริญ — ดร. ธงชัย หงษ์จรร	— อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร — อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข — อาจารย์วชิรา เจริญจิตร — อาจารย์ศุขญา สนสี — อาจารย์สุภาพร กวินวศิน

คณะกรรมการการจัดการความรู้คณะศิลปศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
นิก สุนทรชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อารีลักษณ์
หาญมนตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล

ดร.ธงชัย หงส์จร

อาจารย์นัฐธิดา
บุญอาพัทธิเจริญ

อาจารย์
ศุชนุชา สนสี

คณะกรรมการการจัดการความรู้คณะศิลปศาสตร์

อาจารย์สุภาพร
กวินวศิน

อาจารย์สุดารัตน์
จันทร์เพิ่มพูนผล

อาจารย์พิชญ์สินี
ขาวอุไร

อาจารย์ศาริณี
ตั้งอุทัยสุข

อาจารย์วชิรา
เจริญจิตร

